

Žalm 102

Neskrývej přede mnou svou tvář

- I* Hospodine, vyslyš mou modlitbu,
kéž k tobě pronikne moje volání!
- II* Neukrývej přede mnou tvář v den soužení mého,
nakloň ke mně ucho, v den, kdy volám,
pospěš, odpověz mi!
- I* Mé dny se v dým obracejí,
mé kosti jsou rozpálené jak ohniště.
- II* Podobám se pelikánu v poušti,
jsem jak sova v rozvalinách,
- I* probdím *celé noci*,
jsem jak ptáče, jež na střeše osamělo.
- II* Mé dny jsou jak stín,
který se prodlužuje,
usychám jako bylina.
- I* Ty však, Hospodine,
ty zůstáváš věčně,
budeš připomínán ve všech pokoleních.
- II* Ty povstaneš, slituješ se nad Sijónem,
je čas smilovat se nad ním, nastala ta chvíle!
- I* Hospodin shlédl z nebe na zem,
vyslyšel sténání vězňů,
osvobodil syny smrti,
- II* aby na Sijónu vyprávěli o Hospodinově jménu,
aby v Jeruzalémě *šířili* jeho chválu,
- I* až se tam shromáždí vjedno národy a království
a budou sloužit Hospodinu.

(Ž 102,2-4.7.8.12-14.20b-23)